

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 912/2014,**annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014,****kansainvälisillä sopimuksilla, joissa Euroopan unioni on osapuolena, sijoittajan ja valtion välisten riitojen ratkaisemista varten perustetuissa välimiesoikeuksissa käsiteltäviin asioihin liittyvän korvausvastuun hallinnointia koskevista puitteista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan suorat ulkomaiset sijoitukset sisältyvät yhteiseen kauppapolitiikkaan kuuluvia asioita koskevaan luetteloon. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti unionilla on yksinomainen toimivalta yhteisen kauppapolitiikan alalla, ja se voi olla osapuolena kansainvälisissä sopimuksissa, jotka koskevat suoriin ulkomaisiin sijoituksiin sovellettavia määräyksiä.
- (2) Sijoitussuojaa koskeviin sopimuksiin voi sisältyä sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisumekanismi, jonka avulla kolmannesta maasta peräisin oleva sijoittaja voi nostaa kanteen sitä valtiota vastaan, jossa se on tehnyt sijoituksen. Sijoittajan ja valtion välinen riitojenratkaisu voi johtaa välitystuomioon, jossa määrätään maksamaan rahallinen korvaus. Lisäksi kaikissa tällaisissa tapauksissa koituu väistämättä huomattavia välimiesmenettelyn hallinnointikustannuksia sekä kanteeseen vastaamiseen liittyviä kustannuksia.
- (3) Riidanratkaisun kohteena olevaa kohtelua koskeva kansainvälinen vastuu noudattaa unionin ja jäsenvaltioiden välistä toimivallan jakoa. Tämän seurauksena unioni on periaatteessa vastuussa sellaisiin kanteisiin vastaamisesta, joissa väitetään rikutun sopimukseen sisältyviä, unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia sääntöjä, riippumatta siitä, onko kyse unionin vai jonkin jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta.
- (4) Unionin sopimuksissa olisi tarjottava ulkomaisille sijoittajille sama korkea suojelun taso muttei kuitenkaan korkeampaa suojelun tasoa kuin se, joka unionin lainsäädännössä ja jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisissä yleisissä periaatteissa tarjotaan unionista peräisin oleville sijoittajille. Unionin sopimuksissa olisi huolehdittava siitä, että unionin lainsäädäntövaltaa ja sääntelyoikeutta kunnioitetaan ja että ne turvataan.
- (5) Jos unionilla on oikeushenkilönä kansainvälinen vastuu tarjotusta kohtelusta, sen edellytetään kansainvälisen oikeuden mukaan maksavan välitystuomiossa sen suoritettavaksi määrätyn korvauksen ja kantavan riidasta aiheutuvat kustannukset. Välitystuomio, jossa määrätään maksettavaksi korvaus, voi kuitenkin johtua joko unionin itsensä tai jonkin jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta. Olisi näin ollen kohtuutonta, jos välitystuomioon perustuvat maksut ja välimiesmenettelyn kustannukset maksettaisiin unionin talousarviosta silloin, kun kohtelun on tarjonnut jokin jäsenvaltio, jollei unionin lainsäädännössä edellytetä kyseistä kohtelua. Siksi on tarpeen, että korvausvastuu jaetaan unionin lainsäädäntöön kuuluvana asiana unionin itsensä ja kohtelun tarjonneen jäsenvaltion välillä tässä asetuksessa säädetyin perustein.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. heinäkuuta 2014.

- (6) Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa 6 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti on nimenomaisesti kehottanut luomaan tässä asetuksessa säädetyn mekanismin. Lisäksi neuvosto on kattavaa kansainvälistä sijoituspolitiikkaa koskevissa 25 päivänä lokakuuta 2010 antamissaan päätelmissä kehottanut komissiota tutkimaan asiaa.
- (7) Korvausvastuu olisi kohdistettava sille taholle, joka on vastuussa kohtelusta, jonka on todettu olevan ristiriidassa sopimuksen asianomaisten määräysten kanssa. Tämän vuoksi unionin olisi itse kannettava korvausvastuu silloin, kun kyseisen kohtelun on tarjonnut unionin jokin toimielin, elin tai laitos. Asianomaisen jäsenvaltion olisi kannettava korvausvastuu silloin, kun se on tarjonnut kyseisen kohtelun. Mikäli jäsenvaltio toimii unionin lainsäädännössä edellytetyllä tavalla, esimerkiksi saattaessaan unionin hyväksymän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, unionin kuitenkin olisi itse kannettava korvausvastuu sikäli kuin unionin lainsäädännössä edellytetään tällaista kohtelua. Tässä asetuksessa olisi myös säädettävä siitä mahdollisuudesta, että yksittäiset tapaukset koskevat sekä jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua että unionin lainsäädännössä edellytettyä kohtelua, ja sen olisi katettava kaikki jäsenvaltioiden ja unionin toteuttamat toimet. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden ja unionin olisi kannettava korvausvastuu kunkin niistä tarjoaman erityisen kohtelun osalta.
- (8) Unionin olisi aina toimittava vastaajana, jos riita koskee yksinomaan unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamaa kohtelua, jolloin unioni kantaa riidasta mahdollisesti aiheutuvan korvausvastuun edellä mainittujen perusteiden mukaisesti.
- (9) Jos riidasta mahdollisesti aiheutuvan korvausvastuun kantaa jäsenvaltio, on oikeudenmukaista ja asianmukaista, että kyseinen jäsenvaltio toimisi vastaajana, jotta se voi puolustaa sijoittajalle tarjoamaansa kohtelua. Tässä asetuksessa säädetyillä järjestelyillä pyritään varmistamaan, että oikeudenkäyntikulut tai asianomaista jäsenvaltiota vastaan annettuun välitystuomioon perustuvat maksut eivät rasita edes tilapäisesti unionin talousarviota ja unionin muita kuin taloudellisia resursseja.
- (10) Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pitää parempana, että unioni toimii vastaajana tämäntyyppisessä riidassa, esimerkiksi tekniseen asiantuntemukseen liittyvistä syistä. Jäsenvaltioilla olisi tämän vuoksi oltava mahdollisuus kieltäytyä toimimasta vastaajana, tämän kuitenkin rajoittamatta niiden korvausvastuuta.
- (11) Jotta voidaan varmistaa, että unionin edut voidaan asianmukaisesti turvata, on poikkeuksellisissa olosuhteissa olennaisen tärkeää, että unioni toimii itse vastaajana jäsenvaltion tarjoamaan kohteluun liittyvissä riidoissa. Nämä olosuhteet rajoittuvat tapauksiin, joissa riitaan liittyy myös unionin takaama kohtelu, joissa ilmenee, että jonkin jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua edellytetään unionin lainsäädännössä, ja joissa vastaava kohtelu on riitautettu unionia vastaan nostetussa kanteessa Maailman kauppajärjestössä (WTO), jos on asetettu paneeli ja kanne koskee samaa oikeudellista erityiskysymystä, ja jos on tarpeen varmistaa johdonmukainen kanteeseen vastaaminen WTO:ssa käsiteltävässä asiassa.
- (12) Jos unioni toimii vastaajana tapauksissa, joihin liittyy jäsenvaltioiden toimenpiteitä, komission olisi järjestettävä kanteeseen vastaaminen tavalla, joka suojaaa asianomaisen jäsenvaltion taloudelliset edut.
- (13) Päätökset siitä, olisiko unionin vai jäsenvaltion toimittava vastaajana, olisi tehtävä tässä asetuksessa säädetyissä puitteissa. On tarkoituksenmukaista, että komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle tavasta, jolla näitä puitteita sovelletaan.

- (14) Tässä asetuksessa olisi säädettävä joistakin käytännön järjestelyistä, jotka koskevat välimiesmenettelyn kulkua jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevilla riidoissa. Näillä järjestelyillä olisi tähdättävä riita-asian parhaaseen mahdolliseen hallintointiin ja samalla olisi varmistettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen noudattaminen ja asianomaisen jäsenvaltion etujen puolustaminen ja suojaaminen.
- (15) Kun vastaajana toimii unioni, tällaisin järjestelyin olisi taattava erittäin tiivis yhteistyö, johon kuuluvat välitön ilmoittaminen kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista, asiaa koskevien asiakirjojen toimittaminen, tiheät neuvottelut ja osallistuminen menettelyssä mukana olevaan valtuuskuntaan.
- (16) Jos jäsenvaltio toimii vastaajana, on tarkoituksenmukaista, että se Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti tiedottaa komissiolle asian etenemisestä ja huolehtii erityisesti välittömästä ilmoittamisesta kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista, asiaa koskevien asiakirjojen toimittamisesta, tiheistä neuvotteluista ja osallistumisesta menettelyssä mukana olevaan valtuuskuntaan. On myös tarkoituksenmukaista tarjota komissiolle riittävä mahdollisuus tunnistaa riidan yhteydessä esiin nousevat oikeuskysymykset tai mahdolliset muut unionin etuihin liittyvät tekijät.
- (17) Jäsenvaltion olisi voitava milloin tahansa hyväksyä, että se olisi korvausvastuussa siinä tapauksessa, että korvausta on maksettava, tämän kuitenkin vaikuttamatta välimiesmenettelyn tulokseen. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltion ja komission olisi voitava sopia järjestelyistä, jotka koskevat kustannusten maksamista määräajoin ja mahdollisen korvauksen maksamista. Tällainen hyväksyminen ei tarkoita sitä, että jäsenvaltio hyväksyy sen, että riidanalainen vaatimus on perusteltu. Komission olisi voitava tällaisessa tapauksessa hyväksyä päätös, jolla jäsenvaltio veloitetaan varautumaan tällaisiin kustannuksiin. Siinä tapauksessa, että tuomioistuin määrää kustannuksia korvattaviksi unionille, komission olisi varmistettava, että kustannusten mahdollinen ennakkomaksu maksetaan välittömästi takaisin asianomaiselle jäsenvaltiolle.
- (18) Joissakin tapauksissa voi olla asianmukaista päästä sovintoon, jotta vältetään kallis ja tarpeeton välimiesmenettely. On tarpeen säätää tällaisten sovintoratkaisujen tekemistä koskevasta menettelystä. Tällaisen menettelyn olisi mahdollistettava, että komissio, joka toimii tarkastelumenettelyn mukaisesti, voi sopia asian, joka koskee unionin korvausvastuuta, jos se on unionin etujen mukaista. Mikäli asia koskee myös jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua, on tarkoituksenmukaista, että unioni voisi sopia riidan ainoastaan, jos sovintoratkaisulla ei olisi lainkaan rahoitus- tai talousarviovaikutuksia asianomaisen jäsenvaltion kannalta. Tällaisissa tapauksissa on aiheellista, että komissio ja asianomainen jäsenvaltio tekevät tiivistä yhteistyötä ja neuvottelevat keskenään. Jäsenvaltiolla olisi oltava vapaus sopia asia milloin tahansa edellyttäen, että se hyväksyy täyden korvausvastuun ja että tällainen sovinto on unionin lainsäädännön mukainen.
- (19) Mikäli unioni on välitystuomioissa tuomittu suorittamaan maksu, tämä maksu olisi suoritettava viipymättä. Komission olisi toteutettava järjestelyjä tällaisten maksujen maksamiseksi, jollei jäsenvaltio ole jo hyväksynyt korvausvastuuta.
- (20) Komission olisi kuultava tarkasti asianomaista jäsenvaltiota, jotta voidaan sopia korvausvastuun jakamisesta. Jos komissio toteaa jäsenvaltion olevan vastuussa, mutta jäsenvaltio ei sitä hyväksy, komission olisi suoritettava välitystuomioon perustuva maksu, mutta sen olisi myös esitettävä jäsenvaltiolle päätös, jossa se vaatii jäsenvaltiota maksamaan kyseiset määrät sovellettavine korkoineen unionin talousarvioon. Maksettavan koron olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ 78 artiklan 4 kohdan nojalla vahvistettu korko. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklaa voidaan käyttää tapauksissa, joissa jäsenvaltio katsoo, ettei päätös täytä tässä asetuksessa asetettuja perusteita.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (21) Unionin talousarvion olisi katettava menot, jotka johtuvat suoriin ulkomaisiin sijoituksiin sovellettavia määräyksiä sisältävistä sopimuksista, joissa unioni on osapuolena ja joissa määrätään sijoittajan ja valtion välisestä riitojenratkaisusta. Mikäli jäsenvaltioilla on tämän asetuksen nojalla korvausvastuu, unionin olisi voitava joko kerätä yhteen asianomaisen jäsenvaltion osuudet ennen kyseisen menoerän suorittamista tai suoritettava kyseinen menoerä ensin ja saatava sen jälkeen korvaus asianomaiselta jäsenvaltiolta. Näiden kummankin talousarviokäsittelymekanismin käytön olisi oltava mahdollista sen mukaan, kumpi on toteutettavissa, erityisesti aikataulu huomioiden. Kummassakin mekanismissa asianomaisen jäsenvaltion maksamia rahoitusosuuksia tai korvauksia olisi käsiteltävä unionin talousarviossa sisäisinä käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina. Näistä sisäisistä käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista johtuvien määrärahojen olisi katettava asianomaiset menot, mutta niillä olisi myös voitava täydentää unionin talousarvion muita osia, joista on otettu ne alkuperäiset määrärahat, joilla asianomainen meno toteutettiin toisen mekanismin mukaisesti.
- (22) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.
- (23) Täytäntöönpanovaltaa, joka liittyy 9 artiklan 2 ja 3 kohtaan, 13 artiklan 1 kohtaan, 14 artiklan 8 kohtaan, 15 artiklan 3 kohtaan ja 16 artiklan 3 kohtaan, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (24) Neuvoa-antavaa menettelyä olisi käytettävä niiden päätösten hyväksymiseen, joiden mukaan unionin toimii vastaajana 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti, koska näissä tapauksissa unionin on otettava vastuulleen kanteisiin vastaaaminen, mutta tämän olisi silti oltava jäsenvaltioiden valvonnassa. Neuvoa-antavaa menettelyä olisi käytettävä niiden päätösten hyväksymiseen, jotka koskevat riitojen sopimista 15 artiklan 3 kohdan nojalla, koska näillä päätöksillä on enintään väliaikainen vaikutus unionin talousarvioon, sillä asianomaisen jäsenvaltion edellytetään kantavan riidasta mahdollisesti aiheutuvan korvausvastuun ja koska tässä asetuksessa vahvistetaan tällaisten sovintojen hyväksymistä koskevat yksityiskohtaiset perusteet,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sijoittajan ja valtion väliseen riitojenratkaisuun, jonka on pannut vireille kolmannen maan kantaja ja joka pannaan toimeen sellaisen sopimuksen nojalla, jonka osapuoli unioni on tai jonka osapuolia unioni ja sen jäsenvaltiot ovat, tämän kuitenkin vaikuttamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrättyyn toimivallan jakoon. Tämän asetuksen hyväksyminen ja soveltaminen eivät erityisesti vaikuta perussopimuksissa määrättyihin toimivallan rajoihin muun muassa sellaisen jäsenvaltioiden tai unionin tarjoaman kohtelun osalta, jonka kantaja on riitauttanut sopimuksen nojalla toimeenpannussa sijoittajan ja valtion välisessä riitojenratkaisussa.
2. Komissio julkaisee tiedotustarkoituksessa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* luettelon sopimuksista, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, ja pitää sen ajan tasalla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'sopimuksella' tarkoitetaan mitä tahansa sellaista kansainvälistä sopimusta, johon sisältyy suoriin ulkomaisiin sijoituksiin sovellettavia määräyksiä, jonka osapuoli unioni on tai jonka osapuolia unioni ja sen jäsenvaltiot ovat ja jossa määrätään sijoittajan ja valtion välisestä riitojenratkaisusta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- b) 'välিমiesmenettelystä aiheutuville kustannuksilla' tarkoitetaan välímiesoikeuden ja riitojenratkaisuelimen maksuja ja kustannuksia sekä edustamisesta aiheutuneita kustannuksia ja kuluja, jotka välímiesoikeus määrää korvattaviksi kantajalle; näitä ovat muun muassa käännskustannukset, oikeudellisesta ja taloudellisesta tutkimustyöstä aiheutuneet kustannukset ja muut asianmukaiset välímiesmenettelyyn liittyvät kustannukset;
- c) 'riidalla' tarkoitetaan kantajan sopimuksen nojalla unionia tai jäsenvaltiota vastaan nostamaa kannetta, jonka välímiesoikeus ratkaisee;
- d) 'sijoittajan ja valtion välisellä riitojenratkaisulla' tarkoitetaan sopimuksella määrättyä menettelyä, jonka perusteella kantaja voi nostaa kanteita unionia tai jäsenvaltiota vastaan;
- e) 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan yhtä tai useampaa Euroopan unionin jäsenvaltiota;
- f) 'asianomaisella jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, joka on tarjonnut kohtelun, jonka väitetään olevan ristiriidassa sopimuksen kanssa;
- g) 'korvausvastuulla' tarkoitetaan velvollisuutta maksaa rahamäärä, jonka välímiesoikeus on määrännyt tai josta on sovittu osana sovintoa ja johon sisältyvät myös välímiesmenettelystä aiheutuvat kustannukset;
- h) 'sovinnolla' tarkoitetaan mitä tahansa sopimusta, jossa yhtenä osapuolena on joko unioni tai jäsenvaltio tai kumpikin ja toisena osapuolena kantaja ja jossa kantaja suostuu olemaan ajamatta kannetta vastineena tietyn rahamäärän maksamiselle tai muulle kuin rahallisen suorituksen käsittävälle toimelle, myös silloin kun sovinto kirjataan välímiesoikeuden tuomioon;
- i) 'välímiesoikeudella' tarkoitetaan mitä tahansa henkilöä tai elintä, joka on sopimuksen nojalla nimetty ratkaisemaan sijoittajan ja valtion välinen riita;
- j) 'kantajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka voi nostaa sijoittajan ja valtion välisessä riitojenratkaisussa sopimuksen nojalla kanteen, tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle sopimukseen perustuva kantajan kanneoikeus on laillisesti luovutettu;
- k) 'unionin lainsäädännöllä' tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta, Euroopan unionista tehtyä sopimusta, mitä tahansa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan toisessa, kolmannessa ja neljännessä kohdassa tarkoitettua unionin säädöstä ja mitä tahansa kansainvälistä sopimusta, jonka osapuoli unioni on tai jonka osapuolia unioni ja sen jäsenvaltiot ovat; yksinomaan tämän asetuksen soveltamista varten 'unionin lainsäädännöllä' ei tarkoiteta sopimuksen sijoitussuojaa koskevia määräyksiä;
- l) 'unionin lainsäädännössä edellytetyllä' tarkoitetaan kohtelua, jossa asianomainen jäsenvaltio olisi voinut välttää väitetyn sopimusrikkomuksen ainoastaan jättämällä ottamatta huomioon unionin lainsäädännön mukaisen veloitteen, kuten tapauksessa, jossa sillä ei ole mitään harkintavaltaa saavutettavan tuloksen osalta.

II LUKU

KORVAUSVASTUUN JAKAMINEN

3 artikla

Jakoperusteet

1. Sopimukseen perustuvasta riidasta aiheutuva korvausvastuu jaetaan seuraavien perusteiden mukaisesti:
 - a) unioni kantaa korvausvastuun, joka johtuu unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamasta kohtelusta;

- b) asianomainen jäsenvaltio kantaa korvausvastuun, joka johtuu kyseisen jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta;
- c) edellä olevasta b alakohdasta poiketen unioni kantaa korvausvastuun, joka johtuu jäsenvaltion tarjoamasta kohtelusta, jos tällaista kohtelua on edellytetty unionin lainsäädännössä.

Jos unionin lainsäädännössä edellytetään, että asianomainen jäsenvaltio toteuttaa toimia saattaakseen aiemmin toteuttamansa toimen unionin lainsäädännön mukaiseksi, tämä jäsenvaltio on korvausvastuussa sen estämättä, mitä ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädetään, paitsi jos tällaista aikaisempaa toimea on edellytetty unionin lainsäädännössä.

2. Kun tässä asetuksessa niin säädetään, komissio hyväksyy 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti päätöksen, jossa määritetään asianomaisen jäsenvaltion korvausvastuu. Tällaisesta päätöksestä ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, asianomaisen jäsenvaltion on kannettava korvausvastuu, jos

a) se on hyväksynyt mahdollisen korvausvastuun 12 artiklan mukaisesti; tai

b) se tekee sovinnon 15 artiklan mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, unioni kantaa korvausvastuun, jos unioni toimii vastaajana 4 artiklan mukaisesti.

III LUKU

RIITOJEN KÄSITTELY

1 JAKSO

Unionin tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen käsittely

4 artikla

Unionin tarjoama kohtelu

1. Unioni toimii vastaajana, jos riita koskee unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamaa kohtelua.
2. Kun komissio vastaanottaa kantajalta neuvottelupyynnön tai ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn sopimuksen mukaisesti, se ilmoittaa tästä välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2 JAKSO

Jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen käsittely

5 artikla

Jäsenvaltion tarjoama kohtelu

Tätä jaksoa sovelletaan riitoihin, jotka koskevat kokonaan tai osittain jonkin jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua.

*6 artikla***Komission ja asianomaisen jäsenvaltion yhteistyö ja niiden väliset neuvottelut**

1. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet puolustaakseen ja suojellakseen unionin ja asianomaisen jäsenvaltion etuja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti.
2. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio aloittavat neuvottelut riitojen hallinnoinnista tämän asetuksen mukaisesti ottamalla huomioon tässä asetuksessa ja kyseisessä sopimuksessa säädetyt määräajat sekä vaihtavat keskenään riitojen käsittelyn kannalta merkityksellisiä tietoja.

*7 artikla***Neuvottelupyynnö**

1. Kun komissio vastaanottaa kantajalta neuvottelupyynnön sopimuksen mukaisesti, se ilmoittaa tästä välittömästi asianomaiselle jäsenvaltiolle. Kun jäsenvaltio on saanut neuvottelupyynnön tai tiedon siitä, sen on välittömästi ilmoitettava tästä komissiolle.
2. Asianomaisen jäsenvaltion edustajien ja komission on osallistuttava neuvotteluissa mukana olevaan unionin valtuuskuntaan.
3. Asianomaisen jäsenvaltion ja komission on välittömästi toimitettava toisilleen asian kannalta merkitykselliset tiedot.
4. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikki neuvottelupyynnöt.

*8 artikla***Ilmoitus aikomuksesta panna vireille välimiesmenettely**

1. Kun komissio vastaanottaa ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn sopimuksen mukaisesti, se ilmoittaa tästä välittömästi asianomaiselle jäsenvaltiolle. Kun kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn unionia tai jäsenvaltiota vastaan, komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 15 työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta kantajan nimen, ne sopimuksen määräykset, joita väitetään rikotaan, asianomaisen talouden alan, kohtelun, jonka väitetään olevan sopimuksen vastaista, sekä vaaditun vahingonkorvauksen määrän.
2. Kun jäsenvaltio vastaanottaa ilmoituksen, jolla kantaja toteaa aikovansa panna vireille välimiesmenettelyn, sen on välittömästi ilmoitettava tästä komissiolle.
3. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikki ilmoitukset, jotka koskevat aikomusta panna vireille välimiesmenettely.

*9 artikla***Vastaajana toimiminen**

1. Asianomaisen jäsenvaltion on toimittava vastaajana paitsi jos syntyy jompikumpi seuraavista tilanteista:
 - a) komissio on 6 artiklan mukaisten neuvottelujen jälkeen tehnyt tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen päätöksen 45 päivän kuluessa 8 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen tai tiedonannon vastaanottamisesta, tai
 - b) jäsenvaltio on 6 artiklan mukaisten neuvottelujen jälkeen vahvistanut komissiolle kirjallisesti 45 päivän kuluessa 8 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen tai tiedonannon vastaanottamisesta, että se ei aio toimia vastaajana.

Jos syntyy joko a tai b alakohdassa tarkoitettu tilanne, unioni toimii vastaajana.

2. Jäsenvaltioille toimitetun täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen, että unioni toimii vastaajana, mikäli ilmenee yksi tai useampi seuraavista seikoista:

a) unioni kantaisi riidasta aiheutuvan mahdollisen korvausvastuun kokonaan tai ainakin osittain 3 artiklassa säädettyjen perusteiden mukaisesti; tai

b) riita koskee myös unionin toimielinten, elinten tai laitosten tarjoamaa asian käsittelyä.

3. Jäsenvaltioille toimitetun täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, että unioni toimii vastaajana, jos vastaava kohtelu on riitautettu unionia vastaan nostetussa kanteessa WTO:ssa, jossa on asetettu paneeli, ja kanne koskee samaa oikeudellista erityiskysymystä ja jos on tarpeen varmistaa johdonmukainen kanteeseen vastaaminen WTO:ssa käsiteltävässä asiassa.

4. Komission on tämän artiklan nojalla toimiessaan varmistettava, että unionin vastineessa suojellaan asianomaisen jäsenvaltion taloudellisia etuja.

5. Komission ja asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi 8 artiklassa tarkoitettujen ilmoituksen tai tiedonannon vastaanotettuaan aloitettava 6 artiklan mukaisesti tämän artiklan mukaisen asian hallinnointia koskevat neuvottelut. Komission ja asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että kaikkia sopimuksessa asetettuja määräaikoja noudatetaan.

6. Kun unioni toimii vastaajana 2 ja 5 kohdan mukaisesti, komissio kuulee asianomaista jäsenvaltiota kaikkien asiassa esitettävien lausuntojen ja huomautusten johdosta ennen niiden viimeistelyä ja esittämistä. Asianomaisen jäsenvaltion edustajat muodostavat jäsenvaltion pyynnöstä ja sen kustannuksella osan unionin valtuuskunnasta kaikissa asian käsitteilyissä, ja komissio ottaa asianomaisen jäsenvaltion edut asianmukaisesti huomioon.

7. Komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikki riita-asiat, joissa tätä artiklaa sovelletaan, ja siitä, miten sitä on sovellettu.

10 artikla

Jäsenvaltion toiminta välimiesmenettelyssä

1. Kun jäsenvaltio toimii vastaajana, sen on 6 artiklan mukaisesti riita-asian kaikissa vaiheissa, mukaan lukien mahdollinen purku, muutoksenhaku tai uudelleentarkastelu

a) toimitettava komissiolle ajoissa menettelyyn liittyvät merkitykselliset asiakirjat;

b) ilmoitettava komissiolle ajoissa kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista ja aloitettava pyynnöstä neuvottelut komission kanssa, jotta voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon riidassa esiin tulevat oikeuskysymykset tai muut kysymykset, jotka koskevat unionin etua ja jotka komissio on yksilöinyt asianomaiselle jäsenvaltiolle toimitetussa kirjallisessa analyysissä, joka ei ole sitova; ja

c) sallittava komission pyynnöstä ja komission kustannuksella sen edustajien osallistuminen jäsenvaltiota edustavaan valtuuskuntaan.

2. Komissio toimittaa jäsenvaltiolle menettelyyn liittyvät merkitykselliset asiakirjat sen varmistamiseksi, että kanteeseen vastaaminen on mahdollisimman tehokasta.
3. Heti kun välitystuomio on annettu, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle. Komissio ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

11 artikla

Unionin toiminta välimiesmenettelyssä

1. Seuraavia säännöksiä on 6 artiklan mukaisesti sovellettava koko sellaisen välimiesmenettelyn ajan, jossa unioni toimii vastaajana riita-asioissa, joissa jäsenvaltion olisi kannettava riidasta aiheutuva mahdollinen korvausvastuu kokonaan tai osittain:
 - a) komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet asianomaisen jäsenvaltion etujen puolustamiseksi ja suojelemiseksi;
 - b) asianomaisen jäsenvaltion on annettava komissiolle kaikki tarvittava apu;
 - c) komissio toimittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle menettelyyn liittyvät merkitykselliset asiakirjat, tiedottaa jäsenvaltiolle kaikista merkittävistä menettelyn vaiheista ja aloittaa asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä sen kanssa neuvottelut mahdollisimman tehokkaan kanteeseen vastaamisen varmistamiseksi;
 - d) komissio ja asianomainen jäsenvaltio valmistelevat kanteeseen vastaamista tiiviissä yhteistyössä keskenään; ja
 - e) menettelyyn osallistuva unionin valtuuskunta koostuu komissiosta ja asianomaisen jäsenvaltion edustajista, paitsi jos tämä ilmoittaa komissiolle, ettei se aio olla menettelyssä osa unionin valtuuskuntaa.
2. Komissio tiedottaa säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdassa tarkoitetun välimiesmenettelyn etenemisestä.

12 artikla

Mahdollisen korvausvastuun hyväksyminen asianomaisen jäsenvaltion toimesta unionin toimiessa vastaajana

Jos unioni toimii vastaajana riita-asiaissa, jossa jäsenvaltion olisi kannettava riidasta aiheutuva mahdollinen korvausvastuu kokonaan tai osittain, asianomainen jäsenvaltio voi milloin tahansa hyväksyä välimiesmenettelystä aiheutuvan korvausvastuun. Tätä varten asianomainen jäsenvaltio ja komissio voivat sopia järjestelyistä, jotka koskevat muun muassa

- a) mekanismeja välimiesmenettelystä aiheutuvien kustannusten maksamiseksi määräajoin;
- b) mekanismeja välitystuomiossa unionin maksettaviksi määrättyjen maksujen suorittamiseksi.

IV LUKU

RIITOJEN SOPIMINEN UNIONIN TOIMIESSA VASTAAJANA

13 artikla

Unionin tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen

1. Jos komissio katsoo, että yksinomaan unionin tarjoamaa kohtelua koskevan riidan sopiminen olisi unionin etujen mukaista, se voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksen, jolla sovintoratkaisu hyväksytään. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jos sovintoon voi sisältyä muitakin toimia kuin rahamäärän maksaminen, sovelletaan tällaisia toimia koskevia asianmukaisia menettelyjä.

14 artikla

Jäsenvaltion kokonaan tai osittain tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen, jos unioni haluaa sopia riidan

1. Jos unioni on vastaajana jäsenvaltion kokonaan tai osittain tarjoamaa kohtelua koskevassa riidassa ja komissio katsoo, että riidan sopiminen olisi unionin taloudellisten etujen mukaista, komissio neuvottelee ensin asianomaisen jäsenvaltion kanssa 6 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltio voi myös aloittaa tällaiset neuvottelut komission kanssa.

2. Jos komissio ja asianomainen jäsenvaltio suostuvat sopimaan riidan, asianomaisen jäsenvaltion on pyrittävä sopimaan komission kanssa järjestelystä, jossa määritetään tarvittavat seikat sovinnon neuvottelemiseksi ja täytäntöön panemiseksi.

3. Jos unioni toimii vastaajana riita-asiassa, jossa jäsenvaltio olisi korvausvastuussa ja jossa unionilla ei ole korvausvastuuta, vain asianomainen jäsenvaltio voi sopia riidan 15 artiklan mukaisesti.

4. Jos unioni toimii vastaajana 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, komissio voi käytyään 6 artiklan 1 kohdan mukaiset neuvottelut päättää sopia riidan, jos sovinto on unionin taloudellisten etujen mukaista. Siinä tapauksessa komission on toimitettava täydellinen ja tasapainoinen tosiseikkoihin perustuva analyysi ja esitettävä oikeudellinen harkinta, joilla unionin taloudelliset edut osoitetaan.

5. Jos unioni toimii 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaajana riita-asiassa, jossa vain unioni on korvausvastuussa ja jäsenvaltiolla ei ole korvausvastuuta, komissio voi päättää sopia riidan.

6. Jos unioni toimii 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaajana riita-asiassa, jossa sekä unioni että jokin jäsenvaltio ovat korvausvastuussa, komissio ei voi sopia riitaa ilman asianomaisen jäsenvaltion suostumusta. Asianomainen jäsenvaltio voi toimittaa täydellisen analyysin ehdotetun sovinnon vaikutuksista sen taloudellisiin etuihin. Jos jäsenvaltio ei suostu sopimaan riitaa, komissio voi siitä huolimatta täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella päättää sopia sen edellyttäen, että sovinnolla ei ole asianomaiselle jäsenvaltiolle mitään taloudellisia tai talousarviovaikutuksia, ottaen huomioon jäsenvaltion analyysin sekä osoittaen unionin ja asianomaisen jäsenvaltion taloudelliset edut. Tässä tapauksessa ei sovelleta 19 artiklaa.

7. Edellä olevien 4, 5 ja 6 kohdan mukaisen sovinnon ehtoihin ei saa kuulua muita asianomaisen jäsenvaltion toimia kuin rahamäärän maksaminen.

8. Tämän artiklan mukainen sovinto hyväksytään täytäntöönpanosäädöksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Yksinomaan jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen, jos jäsenvaltio haluaa sopia riidan

1. Jos unioni on vastaajana yksinomaan jäsenvaltion tarjoamaa kohtelua koskevassa riita-asiassa, asianomainen jäsenvaltio voi ehdottaa riidan sopimista, jos

a) asianomainen jäsenvaltio hyväksyy sovinnosta mahdollisesti johtuvan korvausvastuun;

b) sovintojärjestely on täytäntöönpanokelpoinen ainoastaan asianomaista jäsenvaltiota kohtaan; ja

c) sovinnon ehdot ovat unionin lainsäädännön mukaiset;

2. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio aloittavat neuvottelut arvioidakseen jäsenvaltion aikomusta sopia riita.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sovintojärjestelyn luonnos. Komission katsotaan hyväksyneen sovintojärjestelyn luonnoksen, jollei se 90 päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut sovintoluonnoksen tiedoksi, päätä toisin 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä ja sillä perusteella, että sovintoluonnos ei täytä kaikkia tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä. Kun sovintojärjestelyn luonnos on hyväksytty, komissio toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet pannakseen sovintojärjestelyn täytäntöön.

16 artikla

Jäsenvaltion osittain tarjoamaa kohtelua koskevien riitojen sopiminen, jos tämä jäsenvaltio haluaa sopia riidan

1. Kun unioni on vastaajana jäsenvaltion osittain tarjoamaa kohtelua koskevassa riidassa ja asianomainen jäsenvaltio katsoo, että riidan sopiminen olisi sen taloudellisten etujen mukaista, se neuvottelee ensin komission kanssa 6 artiklan mukaisesti.

2. Jos komissio ja asianomainen jäsenvaltio suostuvat sopimaan riidan, asianomaisen jäsenvaltion on pyrittävä sopimaan komission kanssa järjestelystä, jolla määritetään tarvittavat tekijät sovinnosta neuvottelemiseksi ja sen täytäntöönpanemiseksi.

3. Jos komissio ei suostu sopimaan riitaa, se voi jäsenvaltioille toimitetun täydellisen ja tasapainoisen tosiseikkoihin perustuvan analyysin ja oikeudellisen harkinnan perusteella täytäntöönpanosäädöksellä päättää olla sopimatta riitaa. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

VÄLITYSTUOMIOIHIN TAI SOVINTORATKAISUIHIN PERUSTUVIEN MAKSUJEN SUORITTAMINEN

17 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan, jos unioni toimii riita-asiassa vastaajana.

18 artikla

Välitystuomioihin tai sovintoratkaisuihin perustuvien maksujen suorittamista koskeva menettely

1. Kantaja, jonka hyväksi välitystuomio on sopimuksen nojalla annettu, voi esittää komissiolle välitystuomioon perustuvien maksujen suorittamista koskevan pyynnön. Komissio suorittaa kaikki tällaiset maksut, paitsi siinä tapauksessa, että asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt korvausvastuun 12 artiklan nojalla, jolloin jäsenvaltion on maksettava kyseiset maksut.

2. Jos 13 tai 14 artiklan nojalla hyväksyttyä sovintoa ei ole kirjattu tuomioon, kantaja voi esittää komissiolle sovintoratkaisuun pohjautuvien maksujen suorittamista koskevan pyynnön. Komissio suorittaa kaikki sovintoratkaisuun pohjautuvat maksut sovintosopimuksessa vahvistetuissa määräajoissa.

19 artikla

Menettely, jota noudatetaan, kun korvausvastuusta ei ole tehty sopimusta

1. Kun unioni toimii vastaajana 9 artiklan nojalla ja komissio katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion olisi suoritettava kyseessä olevaan välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuvat maksut tai välimiesmenettelystä aiheutuvat kustannukset 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti osittain tai kokonaan, sovelletaan tämän artiklan 2–5 kohdassa säädettyä menettelyä.
2. Komission ja asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi aloitettava neuvottelut päästäkseen sopimukseen asianomaisen jäsenvaltion ja tarvittaessa unionin korvausvastuusta.
3. Komissio hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuvaa maksua tai välimiesmenettelystä aiheutuvia kustannuksia koskevan maksupyynnön vastaanottamisesta asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun päätöksen, jossa määritetään kyseisen jäsenvaltion maksettavaksi tuleva määrä. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tällaisen päätöksen ja sen taloudelliset perustelut.
4. Jollei asianomainen jäsenvaltio kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen voimaantulosta vastusta komission tekemää määritystä, sen on korvattava unionin talousarvioon välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuva maksu tai välimiesmenettelystä aiheutuneet kustannukset kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komission päätös on tullut voimaan. Asianomainen jäsenvaltio on vastuussa kaikista maksettaviksi tulevista koroista unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisesti.
5. Jos asianomainen jäsenvaltio esittää vastalauseen eikä komissio hyväksy jäsenvaltion vastalauseita, komissio hyväksyy kuuden kuukauden kuluessa jäsenvaltion vastalauseen vastaanottamisesta päätöksen, jossa asianomaista jäsenvaltiota vaaditaan korvaamaan komission maksama määrä unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisine korkoineen.
6. Edellä olevien 3 ja 5 kohdan mukaisesti hyväksyttävät komission päätökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Välimiesmenettelystä aiheutuvien kustannusten suorittaminen ennakolta

1. Komissio voi hyväksyä päätöksen, jolla asianomainen jäsenvaltio veloitetaan suorittamaan ennakkorahoitusosuuksia unionin talousarvioon välimiesmenettelystä aiheutuvien ennakoitavissa olevien tai toteutuneiden kustannusten johdosta. Tällaisen rahoitusosuuksia koskevan päätöksen on oltava oikeasuhteinen, ja siinä on otettava huomioon 3 artiklassa säädetyt perusteet.
2. Jos välimiesoikeus määrää välimiesmenettelystä aiheutuvia kustannuksia korvattaviksi unionille ja asianomainen jäsenvaltio on maksanut välimiesmenettelystä aiheutuvia toistuvia kustannuksia, komissio varmistaa, että ne siirretään unionin talousarvion muihin saataviin sovellettavan korkokannan mukaisine korkoineen sille jäsenvaltiolle, joka on maksanut ne ennakolta.

21 artikla

Jäsenvaltion suorittama maksu

Jäsenvaltion unionin talousarvioon suorittama korvaus tai maksu välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuvan maksun tai välitysmenettelystä aiheutuvien kustannusten maksamiseksi, mukaan luettuina tämän asetuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset, katsotaan sisäiseksi käyttötarkoitukseensa sidotuksi tuloksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuin tavoin. Sitä voidaan käyttää kattamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä, sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisua koskevista sopimuksista johtuvat menot tai täydentämään määrärahoja, joilla on alun perin katettu välitystuomioon tai sovintoratkaisuun perustuva maksu tai välimiesmenettelystä aiheutuvia kustannuksia.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1219/2012 ⁽¹⁾ perustettu sijoitussopimuskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

23 artikla

Kertomus ja uudelleentarkastelu

1. Komissio toimittaa säännöllisin väliajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle yksityiskohtaisen kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta. Tähän kertomukseen sisältyvät kaikki asiaa koskevat tiedot, kuten unionia tai jäsenvaltioita vastaan nostettujen kanteiden luettelo, niihin liittyvät menettelyt, tuomiot ja rahoitusvaikutus unionin talousarvioon. Ensimmäinen kertomus toimitetaan viimeistään 18 päivänä syyskuuta 2019. Sen jälkeen kertomukset toimitetaan kolmen vuoden välein.
2. Komissio toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle luettelon kantajien tekemistä neuvottelupyynnöistä, kanteista ja välitystuomioista.
3. Komissio voi myös toimittaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen kanssa ja komission päätelmien mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

24 artikla

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehtyihin sopimuksiin perustuvat riita-asiat

Tätä asetusta sovelletaan 1 artiklan soveltamisalaan kuuluvien ja ennen 17 päivää syyskuuta 2014 tehtyihin sopimuksiin perustuvien riita-asioiden osalta vain niihin riitoihin, joissa kanne on saatettu ratkaistavaksi välimiesmenettelyssä 17 päivän syyskuuta 2014 jälkeen ja jotka koskevat kohtelua, joka on tarjottu 17 päivän syyskuuta 2014 jälkeen.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1219/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä kahdenvälisiä investointisopimuksia koskevasta siirtymäkauden järjestelystä (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 40).

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma

Tämän asetuksen antaminen ja soveltaminen ei vaikuta perussopimuksissa vahvistettuun toimivallan jakamiseen eikä sitä saa tulkita niin, että unioni käyttää jaettua toimivaltaa aloilla, joilla unionin toimivaltaa ei ole käytetty.
